

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۵ فروردین ۱۴۰۲

خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)

حمد مخلوقات عالم بر آستان کبریایی خالق باد که از مهر بی‌پایانش چشمه‌ی هدایت را جوشاند و بر سرچشمه‌ی لطفش پیامبران را هادی انسان‌ها نام نهاد تا با هدایتشان جان فرو افتاده از ملکوت را بر سرمنزل عافیت رهنمون شوند.

ولی افسوس با وجود تلاش و زحمات عاشقانه‌ی پیامبران قلبی از انسان‌ها هدایت شده و کثیری هدایت را پذیرا نشده نه تنها به ملکوتی که از آن آمده بودند سفر نکردند بلکه عمرشان در ظلمت جهل خود ساخته‌شان به آخر رسید. شکر پروردگار رحمان را که از سر لطف و احسانش راه هدایت و نجات را به وسیله‌ی برگزیدگانش منور نمود تا آنانی که طالب رستگاری هستند از آن صراط مستقیم حرکت کنند. بزرگوار خدایی که سلطنت ملک هستی به دست قدرت اوست و بر هر چیزی تواناست. خدایی که مرگ و زندگانی را آفرید که شما بندگان را بیازماید تا کدامیک نیکوکارتر است و او مقتدر و آمرزنده‌ی گناهان بندگان است. بندگان که همواره حیاتشان را با انوار پروردگارشان جاودانه می‌سازند.

پس آیینی وجود را در مقابل نور هدایت قرآن کریم قرار بدهید تا نوری افزون بر نور دیگر در سینه‌ی شما به وجود آید که حرارتش مخصوص است. به هیچیک از عوامل زیستی مربوط نمی‌شود یعنی در کرانه‌های محدود وجود محدود نمی‌شود. باختر و خاور وجود جسمانی نمی‌تواند آن را محدود کند. چون سوخت این نور معجزه‌ای است از الطاف پروردگار کریم که هر کس از بندگان که بتواند در صراط مستقیم که هدایت پیامبران الهی به طرف آن صراط است حرکت کند و نوری افزون بر نوری بر وجودشان که چون آبگینه‌ای از صفات الهی است قرار دهند. پس وجود انسان که وجودی از نظر ماده محدود و از نظر روح غیر محدود است می‌تواند تا در راه معرفت الهی تا بی‌نهایت رشد و معرفت کسب کند.

سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) چه زیبا آیه‌ی مبارکه‌ی مشکات را تفسیر و عمل به آن را سفارش فرمودند.

سلام باد بر جانشینان پیامبر خاتم، حضرت رسول اکرم، محمد مصطفی (ص) و بر عزم ملکوتی‌شان که همواره جان مبارکشان را فدای نجات انسان‌های در بند نفس اماره کردند تا جوهره‌ی وجودی‌شان متبلور شود و از ظلمت به نور هدایت شوند.

در این شب مبارک به میلاد یکی از آن جانشینان در این خانه‌ی مقدس حضور داریم و این شب چه شب مبارک و خجسته‌ای است. شب نیمه‌ی ماه رحمت و کرامت، ماه گستردگی خوان نعمت الهی، ماه رمضان، میلاد دومین نور ولایت و امامت، کریم اهل بیت، اسوه‌ی صبر و گذشت، بلندای رضا و شکیبایی، حضرت امام حسن (ع) است که در مورد شخصیت والای ایشان بهره می‌گیریم از فرمایشات مادر گرامی‌شان، کوثر الهی، سرور عالمیان، حضرت زهرا (س) که پس از در آغوش گرفتن فرزند گرامی‌شان امام حسن مجتبی (ع) چنین فرمودند:

بار دیگر حرارت قلبم را در جسم خاکی جانم آن‌چنان حس کردم که ملکوتیان عرضه داشتند ای دخت پیامبر در جان مبارکتان چه اسراری شکوفا شد که این‌چنین به سخن درآمد و من پاسخ دادم آنگاه که پروردگارم امر فرمود من خلیفه‌ای می‌آفرینم، صورتی مطهر نمایان گشت. همگان به تماشایش سرمست گشتند و پروردگار فرمود: این نقش را به خاطر بسپارید تا راز عشق را آشکار سازم. همگان سر تسلیم فرود آوردند. آن نقش در جان من جای گرفت و نامش آشکار گردید پس نام حسن آشکار کننده‌ی حسن خلقت است در نقش‌پذیری صورت خلیفه. تمام نقش‌ها نشان از خالق مدبر دارند که آمدنشان امر پروردگار را در قالب جان‌ها به نمایش ختم کند و آن ضربان قلب‌ها را به یک ضربان ختم می‌کند و آن ضربان توحید است. پس محبت به فرزندان من، محبت به خلقتی با عظمت است پس نامشان را زینت جانتان کنید و همواره حرارت محبت پروردگارتان را در قالب سینه‌تان حس کنید.

سرور عالمیان در مورد آخرین فرزندشان که گهر یکتای خلقت است نیز چنین فرمودند: انتظار آن زمان که صدای حق طنین‌انداز می‌شود و پروردگار عالم گوش جان‌ها را

می‌شکافد تا تمام پرده‌های عقلت دریده شود و صدایی همچون ندای نرم بارانی در بهار گوش جان‌ها را بنوازد: ای منتظرانم، منم آن وعده‌ی شیرین پروردگار عالم که نامم گوش زمان را شنوا می‌سازد و همگان را به دیدن حکومتی می‌خواند که تختش انوار قرآن کریم است. پس سلام بر آمدنش که حق است و بر منتظرانش که توان جانشان قادر به درک دولتی است که در آن باطل نابود می‌شود و آیه‌ی کریمه‌ی قرآن که می‌فرماید: **جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ** بر سینه‌ی زمان جاودانه نقش می‌بندد.

اینک در ادامه پیش‌بینی امیر مؤمنان علی (ع) از امت آخرالزمان را نقل می‌کنیم که فرمودند: آخرین فرزندانم حضرت مهدی (عج) به انکار امامتش در پرده‌ی غیب خواهد رفت و اُمت آخرالزمان نامش را دوست خواهند داشت و امامتش را در باطن جان نخواهند پذیرفت زیرا بر تنهایی‌اش می‌نالند و از اطاعتش همانند یاران پسر حسن می‌گریزند و گریز آنان زمانشان را به جاهلیت پیوند خواهد داد و به زمانی که دختران را زنده به گور می‌کردند، آنان نیز جانشان را زنده زنده در گور زمان خواهند گذاشت و این در تمام اقوام و قوم‌های پیشین یافت نمی‌شود زیرا پنهان کردن حق پس از آشکار شدنش جزای سنگینی دارد و امامشان آنان را از وصایای پیامبرشان آگاه خواهد کرد زیرا جان مطهرش مزین به تمام معجزات پیامبران در تمام عصرها و دوران‌هاست.

اینک او را می‌خوانیم تا نام زیبایش غیبی را بگشاید که باطل در آن راهی ندارد پس او را می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليک الفرج